

UCHWAŁA NR XXXIII/527/17
RADY MIEJSKIEJ W NYSIE

z dnia 7 marca 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi [REDAKTOR] na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Nysie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138), po rozpatrzeniu skargi [REDAKTOR] na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Nysie, Rada Miejska w Nysie uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę [REDAKTOR] na działalność Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Nysie za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Nysie, zobowiązując go do przesłania stronie skarżącej niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY

Paweł Nakonieczny

Załącznik do Uchwały Nr XXXIII/527/17

Rady Miejskiej w Nysie

z dnia 7 marca 2017 r.

Uzasadnienie

W dniu 16 lutego 2017 roku [REDAKTOR] złożyła w Urzędzie Miejskim w Nysie pismo w sprawie skargi na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Nysie. W skardze skarżąca zarzuciła, iż sprawy prowadzone na jej wnioski przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Nysie były załatwiane po terminie oraz iż pomimo spełniania kryteriów określonych w ustawie o pomocy społecznej, pomoc nie jest jej rodzinie udzielana.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, w tym przypadku Ośrodka Pomocy Społecznej w Nysie, jest rada gminy.

Po zapoznaniu się ze stanem faktycznym sprawy, w tym z treścią wyjaśnień złożonych przez Zastępcę Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Nysie, Rada Miejska w Nysie ustaliła, iż:

Ośrodek Pomocy Społecznej w Nysie informował skarżącą o każdym przypadku niezłatwienia sprawy w terminie określonym w art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, stosując w tym zakresie art. 36 § 1 k.p.a., w związku z czym uznać należy, iż postępowania w sprawie prowadzone były zgodnie z procedurą przewidzianą przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. Tym samym zarzut skarżącej w tym zakresie jest bezpodstawny.

W kwestii nieudzielenia pomocy przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Nysie, na wnioski skarżącej, należy zauważyć, iż w tych sprawach mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Zgodnie z art. 3 ust 1 w/w ustawy „Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka”. W związku z tym, to same osoby oraz same rodziny powinny czynić wszystko, co mieści się w ich możliwościach, aby podjąć życiowym zadaniom. Wysiłek, o którym mowa nie jest wysiłkiem organów pomocy społecznej, ale wysiłkiem osób potencjalnie zainteresowanych uzyskaniem takiej pomocy. Brak własnego wkładu, jak i brak wykazania się zapobiegliwością, uzasadnia twierdzenie, że o wysiłku nie może być mowy, a zatem nie jest prawnie dopuszczalne udzielenie świadczenia z pomocy społecznej, gdyż udzielenie go nie będzie polegało na wspieraniu rodzin, lecz na zastępowaniu ich w wysiłkach. Podejmowanie niniejszych wysiłków przez osoby i rodziny zainteresowane uzyskaniem świadczeń z pomocy społecznej jest następstwem nakazu wykorzystywania przez te podmioty w pierwszej kolejności, przed wystąpieniem o pomoc publiczną, własnych uprawnień, zasobów i możliwości (art.2 ust.1).

Natomiast zgodnie z art. 2 w/w ustawy, pomoc społeczna ma na celu umożliwienie osobom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać wykorzystując własne zasoby i możliwości. Brak możliwości wykorzystania własnych uprawnień, zasobów i możliwości jest podstawową przesłanką udzielenia świadczeń z pomocy społecznej. Pierwszą przesłanką udzielenia pomocy jest trudna sytuacja wnioskodawcy, a drugą brak samowystarczalności. Osoby ubiegające się o pomoc społeczną zobowiązane są przede wszystkim do wykorzystania własnych środków, możliwości i uprawnień, przed złożeniem wniosku o przyznanie pomocy.

Pomoc społeczna ma charakter subsydialny, co oznacza, że uzupełnia środki, możliwości i uprawnienia własne osoby i rodzin. Przy rozpatrywaniu podań Ośrodek Pomocy Społecznej w Nysie kieruje się przede wszystkim koniecznością niesienia pomocy rodzinom wielodzietnym, osobom samotnie wychowującym dzieci, osobom samotnym bez dochodu lub o niskim dochodzie, którzy gotowi są na współpracę z pracownikiem socjalnym w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej.

Zgodnie z art. 4 ustawy o pomocy społecznej, "Osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współdziałania w rozwiązywaniu ich sytuacji życiowej". Zgodnie z art. 11 ust. 2 w/w ustawy: „Brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, odmowa zawarcia kontraktu socjalnego, niedotrzymywanie jego postanowień, nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych, prac społecznie użytecznych, a także odmowa lub przerwanie udziału w działaniach w zakresie integracji społecznej realizowanych w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub nieuzasadniona odmowa podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie leczenia odwykowego przez osobę uzależnioną mogą stanowić podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.”

Podstawą odmowy przyznania świadczeń z pomocy społecznej dla skarżącej był brak współdziałania z pracownikiem socjalnym, niedotrzymanie postanowień kontraktu socjalnego oraz bierna postawa w dążeniu do zmiany sytuacji życiowej swojej rodziny.

Należy nadmienić, iż w przypadku uznania, iż świadczenia zostały odmówione skarżącej bezpodstawnie, to Samorządowe Kolegium Odwoławcze, a nie Burmistrz Nysy, czy Rada Miejska w Nysie, jest organem właściwym, do rozstrzygnięcia o prawidłowości wydanej decyzji.

Mając na względzie wyjaśnienia złożone w sprawie przez Zastępcę Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Nysie, Rada Miejska w Nysie uznaje, iż skarga [REDACTED] jest bezzasadna, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, że Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej w Nysie dopuścił się uchybień, nieprawidłowości czy naruszeń przepisów prawa.